

KURJER WILEŃSKI

wraz z Kurjerem Wileńsko-Nowogródzkim

Stalinowskie ultimatum

Związki zawodowe w totalnym państwie Stalina już od lat kilku nie posiadają żadnej samodzielności, pozwalającej im na uprawianie jakiegokolwiek bądź samodzielnej i odrębnej polityki niepokrywającej się w tej lub innej dziedzinie z polityką państwową. Stalin bowiem po uprzednim usunięciu z aparatu związków zawodowych Tomskiego i innych, którzy stali na stanowisku zachowania przynajmniej minimalnej samodzielności związków zawodowych — w r. 1933 przeprowadził ich całkowite upaństwowienie i przekształcił ich aparat w składową część aparatu państwowego.

W wyniku tej operacji stuprocentowy stalinowiec Szewnik, jako pierwszy sekretarz Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związku Zawodowych czyli t. zw. w skrócie WCRZZ, wszedł na prawa kierownika resortu pracy w skład Rady Komisarzy Ludowych Związku Sowieckiego. Coprawda otwarcie o takim stanie rzeczy niepisano i starano się w oczach mas robotniczych nadal podtrzymywać fikcję samodzielności Związków Zawodowych. Nazwisko jednak Szewnika albo jednego z jego zastępców, jak Abolin lub Ewreinow, zawsze spotykało się w sprawozdaniach z posiedzeń Rady Komisarzy Ludowych Związku. A niedalek jak pół roku temu „Prawda” zamieściła fotografię z posiedzenia Rady Komisarzy Ludowych, na której w gronie biorących udział w posiedzeniu znajdował się również i towarzysze Szewnik, stalinowski wódz i dyktator sowieckich Związków Zawodowych.

On to, bez szemrania, bez żadnej opozycji, lecz z największym posłuszeństwem przeprowadził politykę rządu na terenie Związków Zawodowych. I oczywiście nie jego jest winą, że ta polityka niezawsze pokrywała się z interesami wielomilionowej mas robotniczych przymuszonych w sowieckie zw. zawodowe.

Nie jego jest winą, że w wyniku konsekwentnej realizacji tej polityki, przezeń kierowany aparat związków zawodowych, najczęściej musiał stać się nie po stronie towarzyszy robotników, a po stronie towarzyszy dyrektorów przeciw robotnikom. Na tym tle coprawda powstawały różne zgryzoty i nieporozumienia. Robotnicy nie widząc rzetelnej obrony swych najelementarniejszych interesów ze strony związków zawodowych, coraz częściej porzucali pracę i wędrowali do innych fabryk z nadzieją na znalezienie lepszych warunków pracy. W ten sposób wytwarzała się t. zw. płynność siły roboczej, która osiągała kolosalne rozmiary i dezorganizowała produkcję. Ale cóż na to mógł poradzić Szewnik, skoro jego obowiązki uchwalały i postanowienia Rady Komisarzy Ludowych, domagające się wykonania planów gospodarczych, za wszelką cenę. Stając się po stronie dyrektorów odpowiedzialnych za wykonanie nakreślonych planów, nie mógł on stanąć po stronie robotników domagających się poprawy warunków pracy. Nie mógł razem z nimi organizować zabronionych w państwie Stalina strajków. Stalin bowiem nie potrafił upaństwowić Związku Zawodowego i nie potrafił zrobić Szewnika ich dyktatorem, ażeby on organizował strajki i dezorganizował produkcję. Wręcz odwrotnie. Wszystkie te przedsięwzięcia zrobiono po to, ażeby nie było żadnych strajków, żadnej płynności siły roboczej i ażeby robotnicy z największą dyscypliną, bez żadnych protestów wykonywali plany produkcji, ponosząc nawet najcięższe ofiary i pracując w najnie-

zwyklejszych warunkach, często przy półgłodowej egzystencji.

Szewnik pozostał wierny Stalinowi. Ale robotnicy sowieccy nie pozostali wierni Szewnikowi. Oni aczkolwiek wpłacali przymusowo ściągane składki członkowskie na rzecz Związków Zawodowych — to jednak w większości wypadków machnęli ręką na Związki Zawodowe i na gadania platynowych biurokratów związkowych.

W rezultacie takich nastrojów mas robotniczych, obrzuceni aparat związków zawodowych, zawisł w powietrzu i całkowicie oderwał się od mas. I dzisiaj aczkolwiek, sowieckie związki zawodowe, licząc około 22 milionów członków, to jednak aparat związkowy nie jest w stanie wywrzeć na nich prawie żadnego wpływu, bo masy nie widzą w nim obrońcy swych interesów.

Taki stan rzeczy staje się coraz bardziej niebezpiecznym dla rządu sowieckiego i wymaga jakichś kroków dla jego przezwyciężenia.

Rząd sowiecki który dzisiaj nie może przeprowadzić radykalnej poprawy warunków egzystencji mas robotniczych, wyjścia z tej kłopotliwej sytuacji szuka... na drodze reorganizacji aparatu związków zawodowych. W tym celu właśnie, Stalin za pośrednictwem swego organu „Prawdy” w dniu 8 kwietnia postawił nawet ultimatum dla Szewnika.

W artykule bowiem wstępnym, domaga się ażeby „kierownicy W. C. R. Z. Z. i t. Szewnik, Abolin, Ewreinow i inni nie ograniczali się do publicznego wyznania swych błędów i pokajania, lecz ażeby w najbliższym czasie wzięli się do reorganizacji i odnowienia całego aparatu Związków Zawodowych, który oderwał się od mas i zapomniał o swych zadaniach wychowawczych.

„Najwyższy czas — pisze „Prawda” — ażeby centralne komitety związków zawodowych zrozumiały: jeżeli

oni natychmiast nie zainicjują przebudowy, ona będzie przeprowadzona bez nich. I niech już wówczas ci kierownicy związków zawodowych, którzy podczas wyborów wypadną z wózka nie robią nikomu żadnych zarzutów”.

Oczywiście biurokracja związkowa ze swym wodzem Szewnikiem na czele zrobi wszystko, ażeby nie „wypaść z wózka”. Postara się ona na rozkaz Stalina leczyć aparat związków zawodowych, z tej podstawowej choroby, jaką zdaniem „Prawdy” jest „oderwanie się od mas”, na drodze jego odnowienia. Wątpliwą jest jednak rzeczą, ażeby tę chorobę, udało się Stalinowi wyleczyć przy pomocy sztuczek wyborczych, a nawet przez zastąpienie obecnego Szewnika, jakimś innym Szewnikiem. Przyczyna oderwania się bowiem aparatu sowieckich związków zawodowych od mas tkwi w takim samym oderwaniu się rządu i całego aparatu państwowego od mas.

Zet.

Van Zeland odniósł zwycięstwo nad Degrelle

BRUKSELA, (PAT). Ministerstwo spraw wewnętrznych komunikuje oficjalny wynik wyborów: van Zeland został wybrany, zdobywając 276.816 głosów. Degrelle zdobył 69.342 głosy. Kartek białych złożono 18.358.

ZADOWOLENIE W ANGLII.

LONDYN, (PAT). Zwycięstwo, jakie premier van Zeeland odniósł w wyborach uzupełniających, które odbyły się dziś w Brukseli, wywołało w Londynie żywe zadowolenie. Aczkolwiek niki nie wątpliwy w zwycięstwie van Zeelanda, to jednak rozmiar jego zwycięstwa uważane były w Londynie za niarodajne kryterium dla ocen znaczenia ruchu reksistów i wpływu Degrelle'a. Naogół w Londynie obliczano, że Degrelle zbierze co najmniej od 100 do 120 tys. głosów. Zaledwie 69.000 głosów, jakie padły na Degrelle'a uważane są za dowód słabości całego ruchu, zwłaszcza wobec dużej popularności van Zeelanda, który zdobył aż 276.000 głosów.

Brytyjskie koła rządowe, które zdecydowanie popierały politykę van Zeelanda, nie ukrywają swego zadowolenia i podkreślają, że obecnie wiarygodność min. Edena, który przybędzie 24 kwietnia do Brukseli, nabiera tym większego znaczenia.

PRZEBIEG WYBORÓW.

BRUKSELA, (PAT). — Głosowanie ukończone zostało o godz. 13. Przebieg dnia był najzupełniej spokojny. Po zamknięciu biur wyborczych, urny przewieziono do centralnego biura, gdzie została otwarta dla dokonania obliczeń o

godz. 15. Około południa napływ wyborców był bardzo liczny, gdyż w Belgii istnieje obowiązek czynnego udziału w wyborach, a obywatele chcący zamieszliwać swój negatywny siośunek do wyborów, składają białe kartki. Na ulicach panował spokój, tylko w niektórych dzielnicach studenci i młodzież głośnymi okrzykami manifestowała na rzecz van Zeelanda lub Degrelle'a.

STARCIE.

BRUKSELA, (PAT). — Od rana przed lokalem organizacji reksistów zgromadziły się tłumy. Manifestanci zachowywali się ogółem spokojnie, wznosząc jedynie od czasu do czasu wrogie reksistom okrzyki. Po południu tłum poważnie zwrócił i doszło do starć. Dwóch reksistów odniosło rany. Policja przybyła kilkoma samochodami, rozprędziła manifestantów i uwolniła obłątonych w gmachu członków organizacji.

Chór jugosłowiański dziś przybywa do Wilna

WARSZAWA, (PAT). — Akademicki chór jugosłowiański „Obilic” w dniu wczorajszym w południe dał piękny koncert w sali fundacji domów akademickich. Polska młodzież akademicka darzyła swych kolegów jugosłowiańskich rzesistymi oklaskami w podzięce za piękny śpiew.

W godzinach popołudniowych goście jugosłowiańscy w towarzystwie członków PAZZM „Liga” i Stow. Polsko-Jugosłowiańskiego zwiedzili Muzeum Belwederskie i Łazienki. O godz. 18 zarząd miejski podejmował Jugosłowian herbatką w salach rady miejskiej. Podczas przyjęcia chór jugosłowiański wykonał szereg

Min. Munters wyjechał do Helsinek

RYGA, (PAT). W dniu dzisiejszym minister spr. zagranicznych Munters wyjechał do Helsinek z wizytą do ministra spraw zagranicznych Finlandii Holsti.

Spekulacja mieszkaniowa w Moskwie

MOSKWA, (PAT). — „Prawda” pisze, że w Moskwie kwitnie spekulacja mieszkaniowa.

Jak wiadomo, celem złagodzenia kryzysu mieszkaniowego, rząd pozwolił osobom prywatnym na budowanie niewielkich domów czynszowych. Korzystając z tego prawa, właściciele domów uprawiają spekulację bez żadnych skrępowań, biorąc po kilka i kilkanaście tysięcy rubli za prawo wprowadzenia się do mieszkania.

Komórki jest bardzo wysokie. „Prawda” nawołuje do ukrócenia spekulacji.

Balet polski we Włoszech

Reprodukcja zdjęć z propagandowych występów polskiego baletu. — Balet p. W. Pielarskiewiczowej, występujący we Włoszech w kostiumach regionalnych, propaguje z powodzeniem tańce polskie.

Kalmanowicz zwolniony ze stanowiska

MOSKWA, (PAT). Agencja TASS donosi: prezydent Centralnego Komitetu Wykonawczego ZSRR, zwolnił ze stanowiska komisarza ludowego

sowiechów Mojżesza Kalmanowicza i mianował na jego miejsce Mikołaja Demezenko.

Wojska powstańcze zbliżają się do Bilbao

BURGOS, (PAT). Rozgłoszono w Burgosie, że w następstwie naturalnego powstania na Durango pozostało tylko przebyć kilka wzgórz, aby do trzeciego Bilbao. Wzgórza te mogą opóźnić, ale nie zatrzymać pochodu

powstańców. Jak się zdaje, wojska rządowe postanowiły opuścić ten region. Jeden z wieśniaków oświadczył wczoraj po południu, iż odwrót wojsk rządowych z Durango już się rozpoczął.

Atak wojsk rządowych został wstrzymany

ANDUJAR, (PAT). Korespondent Havasa podaje, że ofensywa wojsk rządowych, która uległa wstrzymaniu, wznowiona została w dniu dzisiejszym z nową siłą. Pod koniec dnia wczorajszego, armia rządowa znajdowała się w odległości 3 km. od Penarroya z jednej strony, i w odległości również 3 km. od Fuente Ovejuna —

z drugiej. Na odcinku Penarroya opór powstańców, którzy według słów jeńców otrzymali liczne posiłki włoskie, był bardzo żywy. Wszystkie jednak wzgórza panujące nad Fuente Ovejuna zostały zajęte przez oddziały rządowe. Ofensywa trwa nadal, a dowództwo wojsk rządowych oczekuje po ważnych wynikach.

Polska Akademia Literatury nie wybrała nowego członka

WARSZAWA, (PAT). — W dn. 11 i 12 kwietnia br. odbyły się zebrania Polskiej Akademii Literatury w siedzibie Akademii przy ul. Krak. Przedmieście 32.

W pierwszym dniu obrad przeprowadzono reorganizację personalną poszczególnych sekcji Polskiej Akademii Literatury, zatwierdzono szereg spraw bieżących oraz przyjęto regulamin funduszu wieczystego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, przeznaczonych na stypendia literackie w celu odbycia studiów za granicą.

Drugi dzień obrad poświęcony był

wyborom nowego akademika literatury. Po przedstawieniu kandydatur przez poszczególnych akademików literatury przeprowadzono dwa kolejne głosowania, przewidziane w par. 23 regulaminu Polskiej Akademii Literatury z dn. 10 lutego 1935 r.

Ponieważ żadna kandydatura nie uzyskała wymaganej większości 3/4 głosów obecnych akademików literatury, odroczone wybory w myśl par. 23 regulaminu na jeden miesiąc.

Obrady Okręgowego Zjednoczenia Związku Legionistów

W niedzielę obradowało okręgowe zgromadzenie delegatów związków Legionistów Polskich z okręgów wileńskiego i nowogródzkiego.

O godz. 10.15 uczestnicy zjazdu udali się na cmentarz Rossa celem złożenia hołdu Sercu Marszałka Józefa Piłsudskiego i złożenia wieńca od legionistów na płycie mauzoleum.

Punktualnie o godz. 11 pod przewodnictwem gen. Stanisława Skwarczynskiego rozpoczęły się obrady, na których obszernie poruszano sprawy organizacyjne, złożono sprawozdania z dwuletniej działalności zarządu, po czym na wniosek komisji rewizyjnej udzielono absolutorium usłupującym władzom. Po udzieleniu absolutorium przeprowadzono wybory do nowego zarządu.

Wybrano zarząd w składzie następującym: prezes — gen. St. Skwarczynski, I-szy wiceprezes — nac. Eugeniusz Kozłowski, II-gi wiceprezes — wiceprezydent Kazimierz Grodzicki, sekretarz — Krzyszkowski, skarbnik — Horoszek, członkowie zarządu — M. Grzeloski, dr. Wroński, Ostrowski i Jackowski. Komisja Re-

wizyjna z prezesem Gadonowskim i Sąd Koleżeńskich z prof. Jakowickim, jako przewodniczącym.

Na zakończenie zjazd uchwalił wysłać depesze hołdownicze do Pani Marszałkowej Aleksandry Piłsudskiej, Marszałka Edwarda Smiętego Rydza i Komendanta Nacelnego Związku Legionistów płk. Koca.

W godzinach wieczornych w świetlicy P. P. W. odbyła się wieczornica połączona z tradycyjnym „jakiem legionowym”, na którą przybyli p. wojewoda Bociński, dyrektor kolei inż. Głazek, prezes Federacji sędzia Krukowski, prezes Zw. Strzeleckiego sen. Dobaczewski, przedstawiciele innych organizacji oraz ks. prof. Puciato i ks. kapłan Tyczkowski.

W czasie wieczornicy nadzwyczaj serdeczne przemówienie wygłosił ks. prof. Puciato. Następnie przemawiali gen. Skwarczynski, wojewoda Bociński, sędzia Krukowski, przedstawiciel Związku Peowików wiceprezydent Nagurski.

Wieczornica w miłym nastroju przeciągnęła się do późnego wieczora.

Przygotowania do uroczystości koronacyjnych

W miejscowości Aldershot, w pobliżu Londynu, ćwiczy się obecnie 400 koni, których dosiada podczas uroczystości koronacyjnych w Londynie najwyżsi dygnitarze państwowi.

Echa radiowe

Odczyt jubileuszowy

Dziesięciolecie Śród Literackich znalazło swoje echo przed mikrofonem. — Na wstępie powiemy, iż z ułanowanym prelegentem radiowym nie możemy się zgodzić całkowicie co do meritum sprawy. Śród literackie były i ważne i pożyteczne dla kultury wileńskiej, ale nie one jedynie. Doskonałe powiedzmy „przeszkolenie literackie”, ale nie jedyne. Poza tym istniały przecież odcinki 3-ich dzienników, teatr no i... odczyty, nie tylko w celi Konrada. Wizyta Cherchestona była miłym aktem kurtuazji angielskiej, ale znowu nie mogła tak epokowo zaważyć na historii rozwoju intelektu wileńskiego.

Również nie mogą się zgodzić z pa radoksem autora, że „czasopisma artystyczne i kawiarnia takż” nie utrzyma się w Wilnie dla braku snobów. Gdyby o to tylko chodziło, wszystkie miasteczka R. P. pokryły by się i kawiarniami i „wiadomościami”. Nie zbrakło by tego i w Wilnie.

Sprawa jest o wiele prostsza. Poprostu niema pieniędzy... na czasopismo. — Kawiarnia rezyduje u Sztrallów i Rudnickiego. Poczłoby tedy było tworzyć jeszcze jedną — półpusztę?

Jeżeli chodzi o wartość samego odczytu — to była ona bezwzględnie wysoka. Treść bogata i oryginalna, pobudzająca do wymiany myśli, forma bawna, strona foniczna bez zarzutu. Niewątpliwie jeden z najciekawszych odczytów radiowych.

Od paru tygodni słucham codziennie propagandy sportowej, sądzę, że należy wrócić tutaj trzy grosze nie sportowe. Ponieważ nie mam zbyt wiele miejsca, ograniczę się tylko do 1-go grosza, ale najważniejszego.

Niewątpliwie wielu naszym sportowcom, nie otrzymującym w praktyce z życia Zachodu, wydaje się, że można samą propagandą stworzyć a la zachodnie seiki tysięcy sportowców. Tkwi w tym błąd zasadniczy. Sport zachodnio-europejski rozwinął się na podłożu bogatego mieszczaństwa i znacznie lepiej, niż u nas opłacanej pracy robotnika i pracownika handlowego. To też dopóki będzie u nas istniał system bezplatnych praktykantów, młodych chałupników, pracujących po 16 godzin na dobę i ekspedientów handlowych a 60 zł. za 10 godzin pracy, dopóty o żadnym sporcie masowym w ogóle mowy być nie może. Rozwój sportu w Polsce zależy więc od inspektoratów pracy, niż od prasy, czy radia. Człowiek, ograniczony w najskromniejszych potrzebach jest apatyczny.

Jeżeli chodzi o sport wiejski, to jak już pisałem kilkakrotnie, należy zmienić system nagród. Zamiast „pucharów przechodnich” dawać worek z łososówką, względnie rasowe jagnię lub koguta. — Najpiękniejsza frazeologia nie wiele tutaj pomoże. A w ogóle „rada podslawowa” w „miesiącu propagandy sportu” usunąć wszelki szablony z życia sportowe go i swojski i zagraniczny. Cel przecie jest jasny. Wychować jak największą ilość zdrowych ludzi.

Tylko niestety zdrowych ludzi wychowuje nie tylko boisko. Usunięcie suterynu i wyłącznie kartofli z życia mas, jest tego boiska kierunkiem sine qua non. I.

Lisy — DUŻY WYBÓR W HURTOWNI — **SWIRSKI** — Wilno, Niemiecka 37, I o p.

Najwyższy Chińczyk świata.

Najwyższy na świecie Koreańczyk, a mianowicie duchowny koreański Kin Fu Ku o wysokości 2,33 mtr. P. Kin Fu Ku posiada 32 lata i waży 303 funty.

Zdetronizowane wielkości w ZOO

Czy nigdy Państwu nie przyszło na myśl, podczas zwiedzania ogrodu zoologicznego, że niektóre zwierzęta, zamknięte w ciasnych klatkach, pozbawione wolności, to swego rodzaju poniżone, zrucone z wysokiego piedestału „wielkości”?

Nie chodzi tu bynajmniej o nawiązanie do zamierzchłej starożytności dalekich od nas krajów, do pokrytych grubą palną wieków podań o przemianach Zeusa, o Ledzie i łabędzie, o wilczych rymach. Po co sięgać tak daleko, gdy obecny wiek cywilizacji radia i samolotów, miazdzącej stare tradycje, dostarcza jeszcze poddostatkami żywych dowodów z terenów nam najbliższych, z terenów, bezpośrednio związanych ze zwierzętami, zamkniętymi w klatkach Zoo wileńskiego.

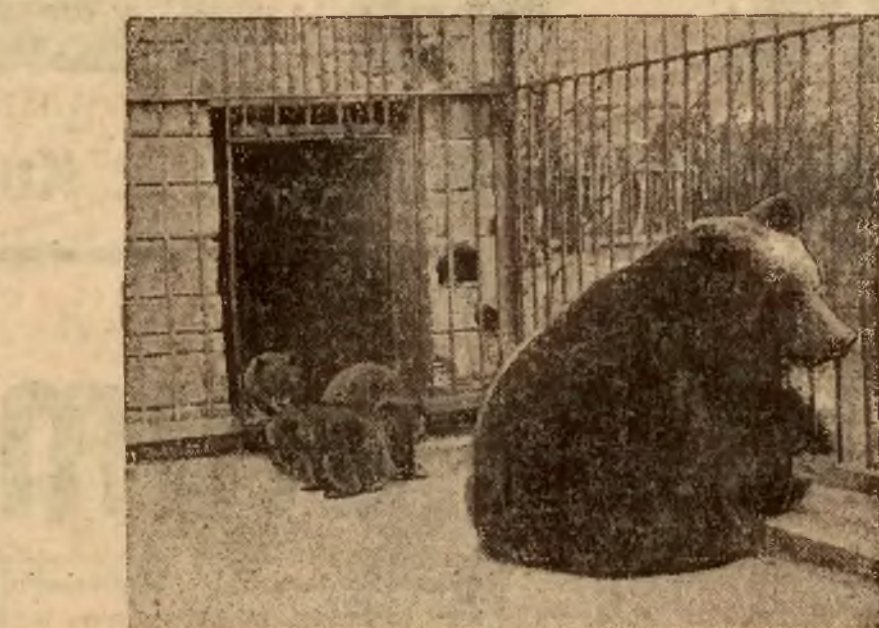
Nie trzeba sięgać daleko. Należy tylko rozrzeć się dookoła siebie. Na wiecieccie zamiejskiej zapytać wieśniaka albo przypomnieć sobie co mówiła niania, zabobonna kochana staruszka, w okresie naszego dzieciństwa.

Na przykład jakie refleksje i wspomnienia wywołuje zagroda dla płacwa wodnego i brodzącego w Zoo. Wiosen nie ciepłe słońce wypędziło już tę skrzydlatą rzeszę z zimowych opalanych domków na zewnętrzny basen.

Oto brodzą pocziwie boćki. Lud w wiele słonach po dziś jeszcze, widząc je po raz pierwszy na wiosnę, pada na kolana. W wierzeniach ludowych bocian przy nosi szczęście temu domowi lub obejściu, w którym założył sobie gniazdo. Boćka nie można krzywdzić, nie można zabijać, nie wolno nawet dotykać się, bo inaczej domownikowi spóka surowa kara. Bociek potrafi, mszcząc się, przynieść w dziobie ilacę się głowię dla wzniecenia pożaru albo drogic kamienie dla podziękowania za dobrą opiekę. Właśnie ten bociek, który chodzą ponury, brudny i z podciętymi skrzydłami w Zoo przed nami i paltry niechętnie na rzuconą mu przez dozorcę „zdechłą” rybę.

W pobliżu boćków rezyduje ociężała para łabędzi. U Woliaków w Rosji prawdopodobnie do dziś zachował się jeszcze piękny zwyczaj składania na wiosnę najwzruszemu bóstwu w ich panieonie pogańskim ofiary w postaci żywego łabędzia. Śnieżnobiałe płak przystrojony w łańcuchy ze srebrnych monet, przywieziony frójką koni, bywa puszczany z zachowaniem odpowiedniego ceremoniału na wodę pobliskiej rzeki. Obrzęd ten jest niewątpliwie bardzo stary. Zabytki archeologiczne z okresu wczesno-historecznego dostarczają dowodów, że łabędź a przynajmniej płak o łabędziowej szyi odgrywał dużą rolę w kultcie religijnym oczywiście pogańskim na znacznym obszarze Europy w tym okresie. Nie jest wykluczone, że i na terenie Polski. — I do dziś w wielu słonach wśród Słowian łabędź jest otoczony dużą czią. Żywa jest jeszcze wiara w pochodzenie łabędzia od dziewczicy lub kobiety.

Łabędzie w Zoo wileńskim pochodzą z jednej z bardzo nielicznych u nas hodowli tych płaków. Urodzone w niewoli, zaduże i zbyt ociężałe nie zaznały nigdy rozkoszy wysokiego lotu. Są już więc niekiedy „planowego doboru”, „racjonalnego żywienia” — słowem całkowicie oderwane z legendy.

Młode niedźwiadki poraz pierwszy w swym życiu wychodzą z klatki, by szeroko otwartymi oczyma spojrzeć na nieznaną świat. Przed klatką stara niedźwiadka — matka.

Wróćmy leżaz uwagę na parę wilków, które niespokojnie biega za klatką i ciasne klatki. Są również jak i łabędzie urodzone w niewoli. Urodzone i wychowane w tej samej klatce, w której te raz przed nami z chciwym błyskiem w oczach obserwują małego psiaka, ocierającego się o nogi zwiedzających Zoo. Stałe obcowanie z ludźmi nie wpłynęło na zmianę ich natury. Są podobnie jak wilki z lasu złe, chytre, podstępne, nieobliczalne i krwiożercze. Mają spojrzenie, które zmusza do odwracania się od nich. Spojrzenie niepokojące, prawie niesamowite.

U Słowian południowych istnieje powódanie, że gdy św. Jerzy tłuci na człowieka wilczą skórę, to ten zamienia się w wilka. Na Zmudzi w powiecie szawelskim w roku 1913-14 zanołowano świeżo, aktualnie opowiadanie o tym, jak cały orszak weselny „burtaków” (słobozbrodów) został zamieniony w wilki. Na bliskiej również nami terytorialnie witebskiej Białorusi co sprytniejsi włóczędzy wykorystywali doniedawna powszechną wiarę w wilkoki i. j. w ludzi, zamienionych w wilki. Objeżdżali tacy włóczędzy wieś z placem; twierdzili, że szukają drogiej im osób, zamienionych w wilki. Pytali czy nie widziano przy padkim śladu wilków, np. z 12 sztuk i mówili o sposobach, których należało użyć, gdyby je uirzano. U Woliaków w Rosji istnieje wprost wierzenie, że wszystkie wilki powstały z przeobrażonych Rosjan.

Wiara w wilkoki (lub czysto po polsku — wilkoki) przetrwała do dziś w starszym pokoleniu wieśniaków na Wileńszczyźnie. A teraz chodźmy do jelenia. Maciuś przetrwał dobrze. W ubiegłym miesiącu zrzucił wspaniałe rogi, nowe zaczęły mu rosnąć. Maciuś pochodzi z Prus Wschodnich. Jako młodziak przeszedł granicę bez przepustki na suwalskich jeziorach został złapanym przez wieśniaków, którzy sprzedali go potem do Zoo. — Obecnie Maciuś oczekuje na małżonkę, którą sprowadza się z Krakowa. Wkrótce więc wileńskie Zoo będzie miało parę jeleni.

Jelenie cieszyły się u Słowian pogańskich w dalekiej przeszłości pewnym religijnym poważaniem. Wskazują na to liczne dowody. W Bulgarii do dziś jelenie cieszy się dużym poważaniem. Lud wierzy tu, że ten, kto zabije jelenia, nie zazna szczęścia. Obecność jeleni, według wierzeń bulgarskich pasterzy, chroni stada od demonów i w ogóle złych istot. W postaci złotorogiego jelenia ze słońcem na czole i księżycem na piersiach mają ukazywać się ludziom wysłannicy Boga święci i aniołowie. Wszystkie te wierzenia żyją jeszcze dziś wśród Słowian południowych.

Wiele „zabobonów” ludowych, o których dziś można się dowiedzieć na wsi naszej, wiąże się z wieloma innymi zwierzętami, uwiecznionymi w klatkach Zoo. Orły, żurawie, lisy, sowy puchacz, węże itd. itd.

W dziecięcym okresie rozwoju ludzkości, wtedy gdy prymitywny człowiek, ulegał silnie niejednego zwierzęciu, gdy nie mógł marzyć o rywalizacji z łotem orla, z chyżością jelenia lub sarny, — ta wyższość wielu żywych stworzeń nad człowiekiem wpływała na kształtowanie się kultu zwierząt. Dziś wszystkie te „bóstwa” zostały bezsilnie zdezonizowane. Małe pozostałości tego kultu zanikają obecnie coraz bardziej i prawdopodobnie w najbliższej przyszłości znikną całkowicie pod wpływem cywilizacji radia i samolotów. Włod.

Wiadomości radiowe

WSZYSTKIE JĘZYKI ŚWIATA W RADIO. Radio jest idealnym łącznikiem ludzkości podzielonej na państwa, narody i rasy. Każda radiostacja, jeśli nadaje ładną muzykę jest chętnie słuchana przez radiosłuchaczy wszelkich narodowości. — Porozumienie jednak urywa się, skoro speaker zaczyna przemawiać w obcym, niezrozumiałym języku.

Wbrew ułartym poglądom na zadania radiofonii istnieją radiostacje, których audycje rozrywkowe ograniczone są do minimum na korzyść programu informacyjnego. Tak np. radiostacje grenlandzkie podają przede wszystkim komunikaty meteorologiczne i wiadomości prasowe. — Przez radio załatwiane są tam transakcje handlowe, podawane są komunikaty przywiny, wezwania lekarzy do chorych itp. W innych okolicach świata radiostacje muszą się liczyć z tym, że grono ich słuchaczy składa się z dużej liczby różnych narodowości, więc, aby zdobyć sobie jak największą popularność, nadają programy w rozmaitych językach. Radiostacja włoska w Bari (na południowo-wschodnim wybrzeżu Italii) uwzględnia w swoich programach dwadzieścia różnych języków, którymi posługują się mieszkańcy wschodniej części Morza Śródziemnego. W liczbie tych języków znajdują się między innymi: albański, grecki, arabski, turecki, chorwacki, bułgarski i wiele innych.

Jeszcze większa mieszanina panuje na sowieckim Kaukazie, a rekord pod tym względem biją Indie Brytyjskie, gdzie radiostacje w Bombaju, Kalkucie, Madrasie i Lahore muszą się liczyć z masą radiosłuchaczy, posługujących się około 200 różnymi językami i narzeczeniami. Na wsi w małych krajach europejskich, jak np. w Luxemburgu, nadawane są audycje wielojęzyczne. Radiostacja ta używa języków: francuskiego, niemieckiego, angielskiego, holenderskiego, włoskiego i flamandzkiego.

Najdziwniejsze stosunki panują jednak w radiofonii chińskiej, gdzie najrzadziej można usłyszeć przez radio język chiński, a najczęściej angielski, japoński, francuski lub niemiecki. Tłomaczony jest to tym, że radio w Chinach jest jeszcze przedmiotem luksusu, dostępnym przede

wszystkim cudzoziemcom, którzy też mają wpływ decydujący na stosunki w radiofonii chińskiej.

GODZINY NADAWANIA WARSZAWY II

Warszawa II nadaje obecnie program próbny od godz. 13.00 do 15.30 z tym, że od 13.10 do 14.30 nadawana jest muzyka popularna, od godz. 14.35 do 15.30 rozrywkowa muzyka taneczna.

Od dnia 11 kwietnia r. b. Warszawa II rozszerza godziny nadawania w ten sposób, że w dniu powszechnie nadawać będzie codziennie program od godz. 13.10 do 15.30 i od 23.00 do 24.00, w niedziele zaś i święta, wobec tego, że stacja Warszawa I nie ma przerwy popołudniowej, tylko od godz. 23.00 do godz. 24.00.

W związku z rozpoczęciem nadawania programu przez stację Warszawa II w godzinach nocnych — stacja Warszawa I kończyć będzie swój program nie o godz. 23.30 jak dotychczas, ale o godz. 23.00.

FALE RADIOWE W SŁUŻBIE MEDYCYNY

Fale radiowe znamy przede wszystkim — z odbiorników radiowych, za pośrednictwem których przynoszą nam audycje. Nie jest to jednak jedynie zastosowanie fal radiowych. Ostatnio rozpowszechnia się coraz więcej stosowanie fal krótkich i ultrakrótkich (o długości od 3 do 30 mtr.) do celów leczniczych. Krótkie fale radiowe posiadają bowiem cenne własności lecznicze, a przy tym są bardzo przenikliwe i umożliwiają wprowadzenie dużych ilości ciepła do wnętrza organizmu ludzkiego. W niektórych wypadkach działają one podobnie jak promienie Rentgena, a nawet nieco bardziej skutecznie. W leczeniu niektórych chorób fal krótkie okazały się jednak niezaśpione, np. przy ożróżdzeniach wewnętrznych, zapaleniach, pewnych schorzeniach wątroby, nerek i t. p., których skuteczne zwalczanie było przed tym niemiernie utrudnione.

Po przeprowadzeniu licznych doświadczeń w tej dziedzinie okazało się, że do leczenia każdej części organizmu można dobrać najodpowiedniejszą długość fali. Ma to ogromne znaczenie, gdy się

Min. Poniatowski wziął udział w zakończeniu Kursu Wiejskiego Uniw. Społecznego

Dnia 10 bm. w sali Ogniska Kolejowego odbyła się uroczystość zakończenia pracy zimowego kursu Wiejskiego Uniwersytetu Społecznego.

Uroczystość tę zaszczylił dłuższą swoją obecnością p. min. Poniatowski, który w rozmowie z uczestnikami kursu żywo interesował się wynikami prac i przebiegiem życia na kursie.

Zebrań zagał pos. Kamiński. Do prezydium zasiadli p. min. Poniatowski, woj. Bociański, płk. Gaładyka, kpt. Abram i kier. kursu Nowicki.

Do kończących kurs przemówił p. wojewoda Bociański, zwracając się z apelem aby po powrocie do swoich środowisk, jako społecznie uświadomieni i dostatecznie przygotowani, rozpoczęli podnoszenie poziomu tych środowisk i zwalczali komunizm, jako najbardziej świadomy jego zła.

Następnie zabierali głos: dyr. Izby Rolniczej Czerniewski, płk. Gaładyk

i kier. kursu Nowicki, który w dłuższym referacie omówił przebieg kursu, który jako zadanie postawił sobie podniesienie poziomu kulturalnego, mieni i dostatecznie przygotowani, nie fachowe uczestników.

W części artystycznej wieczoru zostały wykonane piosenki ludowe, deklamacje i inscenizacje. Szczególnie dobrze wypadły — recytacja zespołowa wiersza Zabierzewskiej „Rzeczpospolita” oraz inscenizacja wiersza p. t. „Orka”.

Uroczystość zakończyło rozdanie świadectw i przemówienia pożegnania.

Kurs Wiejskiego Uniwersytetu Społecznego ukończyło 35 uczestników, w tym 25 chłopców i 10 dziewcząt. Na następny kurs zostanie zorganizowany w Prudyszczu, gdzie Wiejski Uniwersytet Społeczny wznosi własny budynek.

Doroczny Zjazd T. O. i K. R. pow. wileńsko-trockiego

W dniu 11 bm. w sali Związku Oficerów Rezerwy w Wilnie przy ul. Orzeszkowej 11, odbył się doroczny walny Zjazd Okręgowego T-wa Organizacyj i Kółek Rolniczych z powiatu wileńsko-trockiego.

W zjeździe wzięło udział 179 delegatów ze 107 jednostek organizacyjnych oraz przedstawicieli szeregu urzędów i organizacji.

O godz. 11 min. 30 zjazd zagał prezes T-wa Taurogiński, który w obszernym referacie omówił ogólną sytuację rolnictwa.

Sprawozdanie z działalności T-wa za rok ubiegły wygłosił kierownik Edward Zywiecki. Liczba kółek rolniczych w roku sprawozdawczym z 89 doszła do 123, liczba członków, którzy wykupili legitymacje członkowskie z 2115 podniosła się do 3401. Na rok 1937 wykupiono już legitymacji członkowskich na przeszło 4 tys.

Z kolei odczytane zostały sprawozdania kasowe oraz Komisji Rewizyjnej, której wniosek o udzielenie abstraktum został przyjęty przez akklamację. Następnie przyjęty został plan pracy i budżet na rok 1937-38.

Nad sprawozdaniami wywiałała się dyskusja, w której brało udział przeszło 30 delegatów. Dyskusja trwała około 2-ch godzin i w wyniku której Zjazd zgłosił szereg uchwał i wniosków zmierzających ku podniesieniu rolnictwa i usprawnieniu pracy T-wa.

Przewidywany porządek dziennym referat p. gen. Żeligowskiego na temat „Samorząd gminny czy organizacje dobrovolne w pracy nad podniesieniem rolnictwa” z powodu nieprzbiecia na zjazd p. generała nie został wygłoszony.

Na zakończenie obrad zjazdu odbyły się uzupełniające wybory do ra

Polscy alpinisci w Andach

Sforsowany przez polskich uczonych — alpinistów wulkan „Copiapo” (6080) wraz z widokiem na obóz wyprawy z Panfaniilla. Wyprawa na Andy zakończyła się dla ekspedycji polskiej, jak wiadomo z depesz, dużym, zasłużonym sukcesem.

Już się zebrali delegaci w Montreux

MONTREUX, (PAT). — Przybyło tu już wielu przedstawicieli mocarstw na konferencję w sprawie zniesienia kapitułacy w Egipcie. Przewodnictwo honorowe konferencji spoczywa w rękach prezydenta konferencji szwajcarskiej Moity. Po omówieniu inauguracyjnym prezydenta Moity, premier egipski Nahas-Pasza przedstawi propozycje Egiptu, które w formie dokumentu zostaną następnie wręczone delegatom.

Zwiększenie poborów urzęd. we Francji

PARYŻ, (PAT). — Dzisiejszy dziennik urzędowy przyniósł teksty szeregu dekretów, dotyczących uposażeń urzędników państwowych. M. in. ukazał się dekret, znoszący 10-procentową redukcję uposażeń urzędników w stosunku do uposażeń poniżej 30.000 fr. rocznie oraz dekret, redukujący tylko wysokość tej redukcji w stosunku do uposażeń między 30 a 60.000 fr. rocznie. Odrębny dekret przewiduje specjalne czasowe dodatki dla niektórych kategorii uposażeń urzędników, oraz pewne dodatki funkcyjne dla urzędników, mieszkających za granicą.

niej długości działamy przede wszystkim na jakiś organ wewnętrzny, nie wpływając prawie wcale na organy sąsiednie, które mogą nawet zasilać sobą obiekt choroby. Zjawisko to nazwano efektem selektywnym. Lekarze stwierdzili również, że ilość energii potrzebna do celów leczniczych może, a nawet powinna być w wielu wypadkach bardzo nie wielka, tak, że temperatura obiektu naświetlanego falami krótkimi nie ulega przy tym widocznemu podwyższeniu. Świadczy to, że fale krótkie mogą wpływać z pewien, niezbadany dotąd, sposób na procesy życiowe.

W większych dawkach energii fale krótkie mogą wpływać na organizmy żywe szkodliwie, a nawet śmiertelnie. Małe zwierzęta, jak króliki, szczury, myszy, naświetlane z bliska falami krótkimi, doznawały przekrwienia tkanek i pęknięcia na czyn krwionośnych. W ten sposób, po dłuższym okresie naświetlania zwierzęta te zdychały.

Kurjer Sportowy

Propaganda wychowania fizycznego

Jesteśmy w okresie „miesiąca propagandy Ośrodków W.F.”. W ubiegłym tygodniu przed mikrofonem Rozgłośni Wileńskiej Polskiego Radia mówił o znaczeniu akcji propagandowej inspektor WF i PW. mjr. Stanisław Fruziński. Przemówienie to podajemy poniżej.

„Ziemie Północno-Wschodnie Rzeczypospolitej Polski przyjęły zapowiedź przeprowadzenia miesiąca propagandy sportu z wielką radością.

Dawał się u nas wyczuwać stale brak zasilenia akcji propagandowej wśród najszerszych warstw społeczeństwa, a wiedzieć trzeba, że społeczeństwo nasze jak w Białymstoku, Grodnie, tak też w Wilnie i całym szeregu innych mniejszych miejscowościach prowincjonalnych pod względem sportowym jest słabo zorganizowane.

Brak jest silnych klubów sportowych, które mogłyby wziąć na swe barki poważny obowiązek szerzenia akcji propagandowej sportu czy też Wychowania Fizycznego.

Miesiąc propagandy sportu wyda niewątpliwie pożądane rezultaty.

Dolożymy wszelkich starań żeby móc właściwie wykorzystać tygodnie tego miesiąca. Przede wszystkim zwrócona zostanie uwaga na zaprawę gimnastyczną - lekkoatletyczną i na gry sportowe.

To też na terenie O. K. III wszytkie Okręgowe i Miejskie Ośrodki WF. a więc Wilno, Grodno, Białystok — w miesiącu propagandy sportu organizują i przeprowadzają bogaty program imprez sportowych, pokazy gimnastyczne, gry, zabawy, wystawiają filmy sportowe, a we wszystkich powiatach zadaniem Komendantów Powiatowych PW. będzie wciągnięcie do propagandy sportu całego społeczeństwa.

Celem naszym jest sięgnięcie nie tylko do młodzieży ale i starszego społeczeństwa dotychczas nie zorganizowanego, a więc do niestowarzyszonych.

Jeżeli cel ten zostanie osiągnięty, to będziemy bardzo zadowoleni, bo wówczas rozwiązana zostanie najważniejsza część sprawy dopływu nowych sił organizacyjnych.

Przez propagandę sportu możemy zyskać szereg zdolnych, 100 procento wnieśliśmy do sportu, którzy z biegiem czasu będą mogli szerzyć hasła fizycznej i moralnej.

Wychowanie fizyczne jest konieczne nie potrzebne dla każdego trzającego obywatela. Jest niezbędny warunkiem, jeżeli chodzi o wydajność pracy codziennej, a przede wszystkim podstawą przygotowania przyszłego żołnierza.

I tutaj pragnę zaznaczyć, że nie na leży zrażać się trudnościami technicznymi, że trzeba raz wreszcie zerwać z ciągłym narzekaniem, że nie mamy tego i owego, że brak jest pięknych sal gimnastycznych, że nie mamy pływalni krytej i luksusowo urządzonej boisk.

Trzeba przyzwyczaić się do tych warunków jakie są, bo jeżeli na razie nie stać nas na coś bardziej lepszego, to trudno.

Musimy pracować w warunkach o wiele trudniejszych niż inne ośrodki sportu polskiego, ale jeżeli osiągniemy jakieś konkretne wyniki naszej pracy, to mamy prawo cieszyć się i być dumni, a ta właśnie duma i zadowolenie moralne dodawać powinny nam bodźca, energii do dalszej, jeszcze bardziej owocnej pracy.

Starsze społeczeństwo powinno sobie zdać sprawę z tego, że sport prze stał być już dawno zabawą dla małych dzieci i ze swej strony zachęcać młodzież do pracy społeczno - sportowej.

My tu na ziemiach Północno - Wschodnich Rzeczypospolitej musimy do tej pracy stanąć ramię przy ramieniu, bo inaczej wysiłki nieliczne

nych entuzjastów pójdą na marne, a przecież Syn naszej ziemi Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski szczególną uwagę przywiązał do pracy Wychowania Fizycznego, powołując do życia PUWF i PW., CIWF, Radę Naukową WF., które to instytucje kierują całokształtem pracy WF. i sportu.

Dosyć mamy cherlaków. Pragniemy mieć zdrowe i silne społeczeństwo, zdrowego i silnego rekruta.

Mając więc na względzie te tak szczerze hasła rzysujemy do pracy propagandowej, a miesiąc kwiecień będzie niewątpliwie pięknym początkiem.

Wieloletni w całym sezonie sportów letnich.

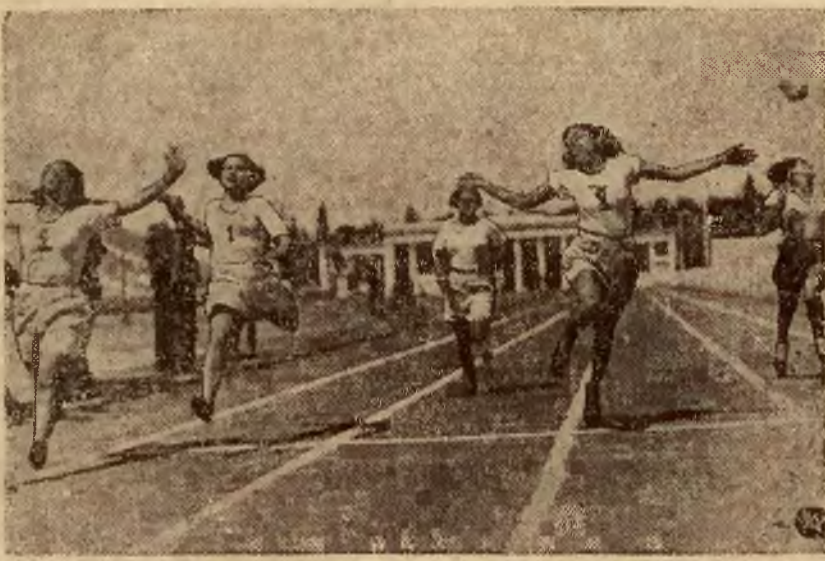
Jeżeli wspomnieliśmy już o sportach letnich, to pragnę zaznaczyć, a raczej przypomnieć, że jeżeli nie mamy odpowiedniej ilości boisk i innych urządzeń sportowych, to przecież natura obdarzyła nas tysiącami przelichych jezior.

Na tych właśnie jeziorach i rzekach zakwitnie w tym roku praca w szkoleniowa.

Zgromadzona na kursach i w obozach młodzież całej Polski nabierze nowych sił i sprawności fizycznej.

mjr. Stanisław Fruziński.

Na greckim stadionie olimpijskim

Fragment z biegu na 100 mtr., odbyłego na słynnym stadionie olimpijskim w Atenach, przez absolwentki greckiej szkoły lekkoatletycznej, przyszłe mistrzynie Olimpiady.

Kobieta i sport

Jednym z najważniejszych zagadnień życia sportowego Wilna i Wileńszczyzny jest sprawa sportu kobiecego. Ze sportem uprawianym przez mężczyzn jest jeszcze jako tako, ale jeżeli chodzi o pleć piękną, to pod względem wychowania fizycznego stoimy na dalekim, szarym końcu.

Kobiety wileńskie nie potrafiły, niesłusznie przypisując sobie znaczenia, powie dmy tej wielkiej roli, jaką w życiu kobie ty może i powinien odegrać sport.

Nie chodzi w danym wypadku o ustanawianie jakichś rekordów sportowych, ani też o zwiększenie kadr zawodniczych, choć o popularizowanie sportu. Sport uprawiać przecież można nie koniecznie z myślą o zawodach. Jeżeli zaś z biegiem czasu po przeprowadzeniu odpowiedniego treningu przyjdzie chęć zaskarżowania — to bardzo pięknie. Trzeba jednak pamiętać, że nie wszystkie sporty nadają się do uprawiania dla kobiet.

Teraz przed sezonem sportów letnich trzeba gorąco apelować do kobiet wileńskich, by nie tylko same wzięły się do sportu, ale zachęciły i inne panie. Dopiero wówczas ożywią się nasze stadiony.

Bezpośrednio z tym wiąże się powodzenie akcji propagandowej i wśród pań. Bo co tam owiwać w bawelnę. — Z chwilą, gdy na boisku ukażą się kobiety, daleko więcej będzie ćwiczących pań. Nie jest to sekret. Nie należy z tym się kryć. Jest bowiem wiadomą rzeczą, że imprezy sportowe z udziałem kobiet cieszą się zawsze specjalnym powodzeniem. Tak było na Olimpiadzie w Berlinie, tak jest wszędzie w czasie zawodów i tak będzie zawsze.

Pragniemy zwrócić uwagę na jeszcze jeden szczegół. Mówimy, że sport to zdrowie. Cóżby to więc była za kobieta — matka, która nie dba o swoje zdrowie, coż to za kobieta, która nie myśli o szczęściu swych dzieci. Wychodząc chociażby z tego jednego założenia, trzeba je szczerze raz apelować do płci pięknej, by jak najczęściej zaczęła uczęszczać na boiska.

Lekkoatletyka, strzelanie, gry sportowe, a po tym sporty wodne. Nie ulega

najmniejszej wątpliwości, że pracę rozpoczął trzeba od królowej sportów — lekkoatletyki.

W Wilnie Ośrodek Wychowania Fizycznego idzie na spotkanie wszystkim bez wyjątku organizacjom. Ze stadionu korzystają wszyscy bezpłatnie. Panie zostały na otoczone specjalną opieką. Są instruktorzy, jest sprzęt sportowy. Niech więc nie zabraknie ćwiczących.

Niech się panie na mnie nie zagnie wają, ale tak półszeptem powiem każdej z osobna i wszystkim razem, że sport odmładza człowieka. Dla pań ma to podwójne znaczenie. Sport odmładza człowieka, ale tylko wówczas, jeżeli jest uprawiany systematycznie.

I jeszcze jeden sekretik. Sport nie uznae wieku. W sporcie wszyscy są młodzi. Ten, kto ćwiczy na stadionie, ten, kto jeździ kajakiem, względnie przypina narty, jest młody.

Nie wymaga to żadnej absolutnej dyskusji. Ci, którzy uprawiają sport od kil ku lat, wiedzą dobrze, że rzeczywistość tak jest. To jest atutem sportu.

Kobieta uprawiająca sport nie poczuje starości. Kobieta uprawiająca sport będzie zawsze zadowolona z życia i radość swoją będzie mogła propagować wśród innych. Słowem kobieta może stać się do skonalym czynnikiem propagującym sport i wychowanie fizyczne.

Zachęcam więc wszystkie panie, by czym prędzej zajęły się sportem, a ręczę, że tego nie pożałują. Nie mówię już o wdzięczności, bo wdzięczność to bardzo względna rzecz. Chciałbym jednak bardzo, żeby od czasu do czasu po przekonananiu się, że rzeczywistość tak jest, jak mówię, został napisany do nas list.

J. N.

Mistrzowie bez tytułów (Na ringu w Białymstoku)

Nikt zapewne w Wilnie nie oczekiwał jakichś rewelacyjnych wyników mistrzostw bokserów Polski rozgrywanych w Białymstoku z udziałem pięściarzy wileńskich.

We wczorajszym numerze zamieściliśmy wyniki z pierwszego dnia. Jedynie Lendzin i Unton potrafili obronić jako tako honor boksu wileńskiego kwalifikując się do rozgrywek finałowych razem z tymi, którzy trafili bezpośrednio do finału (Polakow i Sazonow).

Nadzieję budowaliśmy na Lendzinie, ale już przed samym wyjazdem rozszedła się pogłoska, że Lendzin walcząc nie będzie, bo źle się czuje, ale widocznie został on namówiony przez kolegów i ostatecznie stanął na ringu i przegrał z Rudsteinem. Musimy stanowczo sprzeciwić się temu żeby w zawodach sportowych udział brać mieli zawodnicy chorzy. Wiemy, że zastrzeżenia miał również lekarz, który oglądał Lendzinę. Zawodnik ten powinien był powstrzymać się od walki i nie narażać na szwank swej renomy.

Wiosenny turniej piłkarski

Do wiosennego turnieju piłkarskiego zgłoszyły się następujące drużyny: WKS. Śmigły, Ognisko KPW, Makabi i Elektrił. Drużyny te rozegrają między sobą w przyszłą sobotę i niedzielę turniej. W sobotę grać będą następujące pary: WKS Śmigły — Elektrił, Ognisko KPW — Makabi. W niedzielę zaś zwycięzcy spotkają się z sobą walcząc o pierwsze i drugie miejsce, a pokonani o trzecie i czwarte.

Mecze odbędą się na boisku przy ul. Wiewulskiego. Początek o godz. 14. Turniejem tym rozpocznie się w Wilnie sezon piłkarski.

Bieg na przełaj w Wilnie

W zorganizowanym wczoraj biegu na przełaj w Wilnie zwyciężył Mojsiewicz Czesław — 8 min. 29,2 sek przed Boręką, Woźniakiem, Kowalewskim, Jaskułem, Fleyrym, Rzewuskim, Klimaszewskim,

Nie ulega wątpliwości, że turniej ten cieszyć się będzie powodzeniem, chociażby z tego względu, że drużyny w tej jennicy chowają składy swych zespołów.

Nie zapowiada się jednak na to, żeby miały zająć jakieś rewelacyjne zmiany. W każdym bądź razie turniej zapowiada się interesującym. Pierwszego już dnia mecz Ogniska z Makabi będzie rozrywką godną uwagi. Kluby te rywalizują między sobą od kilku już lat. Los tak chciał, że właśnie na samym początku sezonu drużyny te będą musiały zmierzyć się z sobą.

Trojanowski i Możejka. Trasa wynosiła około 3 km.

Organizacja zawodów bardzo słaba. Po biegu rozdane zostały nagrody pamiątkowe.

Bieg Wyzwolenia Wilna

Zgodnie z kalendarzykiem Wil. Okr. Zw. Lekkoatletycznego, sekcja Lekkoatletyczna Zw. Strzeleckiego w Wilnie organizuje 18 go kwietnia br. „Bieg Wyzwolenia Wilna” którego trasą w przeciwieństwie do ustalonej już poniekąd dotychczasowej trasy, przebiega przez centrum miasta, najruchliwszymi ulicami jak Wielką, Zamkową, głównymi alejami Cieleńską, a wreszcie ul. Mickiewicza.

Zawodnicy startujący w biegu Wyzwolenia Wilna podzieleni zostaną na dwie grupy. Grupa I-sza zawodnicy zrzeszeni w Polskim Zw. Lekkoatletycznym, grupa druga zawodnicy nie zrzeszeni.

Zawodnicy grupy I-szej walcząc będą o wieczystą nagrodę przechodnią, którą stanowi palisandrowa tarcza ze srebrnym ryngarą.

Wioślarze wyjechali na wodę

Wczoraj na Wilii ukazały się pierwsze łodzie wiosłarskie. Sezon wiosłarski został już naby rozpocząć, chociaż oficjalne otwarcie sezonu nastąpi dopiero w pierwszych dniach maja.

Cieszy nas bardzo, że do roboty przystąpiła młodzież szkolna. Na trenera wiosłarskiego dla młodzieży szkolnej zaangażowany został Mieczysław Nowicki, były wioślarz Wil. T. Wiosłarskiego.

Sport w Świącianach

Ambicją wielu można zrobić, zwłaszcza w sporcie. Ambicją występować powinna nie tylko u zawodników, ale i u organizatorów, a wówczas powodzenie akcji propagandowej będzie zapewnione. Pięknym przykładem mogą być Świąciany, które pod względem sportowym zajmują jedno z pierwszych miejsc, jeżeli chodzi o miasta powiatowe Wileńszczyzny.

Miesiąc propagandy WF i PW rozpoczął się w Świącianach 8 kwietnia i trwać będzie do dnia 3 maja, w którym to dniu zorganizowane zostanie specjalne święto sportowe.

Celem usprawnienia działalności władz miejscowych sportu i wychowania fizycznego zawiązano został w Świącianach specjalny komitet, który prowadzi wyłonioną akcję propagandową. Do komitetu wybrani zostali: kpt. Drabczyk, por. Li-

sowski, dr. Mikłaszewicz, dyr. Aniołczuk, Goślinowski, Pućkowski, Chalicki, Zankiewicz.

W miesiącu propagandy sportu w Świącianach odbędzie się szereg imprez sportowych, jak również zwrócona została nie baczna uwaga na wyszkolenie nowych kadr. Prowadzona będzie akcja propagandowa POS i Odnaki Strzeleckiej, a wiedzieć trzeba, że Świąciany pod tym względem zajmują pierwsze miejsce, mając największą zdobytą odznak. Warto również wspomnieć, że w tegorocznym marzu narciarskiego Zulu — Wilno narciarze święcili w swojej grupie (regionalnej) zajęli pierwsze miejsce, a w ogólnej klasyfikacji znaleźli się na 11 miejscu. I jeszcze jeden szczegół z życia sportowego Świącian. W powiecie świąciańskim 25 drużyn przeprowadza rozgrywki w piłce siatkowej i koszykowej.

A. K. S. — Ruch 3:1

Największą dotychczasową sensacją rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Ligi jest zwycięstwo beniaminka Ligi AKS. nad mistrzem Polski drużyną Ruchu 3:1.

Dalsze wyniki są następujące: Cracovia — Warszawianka 2:2.

Warta — Garbarnia 3:1.

Wisła — ŁKS 6:1.

W tabelce rozgrywek prowadzi Wisła. Największym zafascynowaniem cieszył się mecz AKS. — Ruch, który zgromadził 15 tys. widzów.

Mecenas Lityński prezesem W. T. C. i M.

Odbyło się onegdaj doroczne Walne Zebranie Członków Wil. Tow. Cyklistów i Motocyklistów.

Przewodniczył zebraniu Bolestaw Rydlewski. Po złożeniu sprawozdań: ogólnego, sportowego i kasowego udzielono absolutorium ustepującemu Zarządowi.

Prezosem został ponownie mec. Władysław Lityński, wice-prezesa dr. Bronisław Pućkowski, mec. Mieczysław Gorzuchowski.

skarbnikiem Michał Bejnarowicz, sekretarzem i Cezary Aramowicz, sekretarzem II Edward Sielski, kapitanem sportowym Bolestaw Rydlewski, kapitanem motocykli Jerzy Bałul, gospodarzem Bronisław Moroz, zast. gosp. Jan Brzozowski.

Zastępcy członków Zarządu: Hermanowicz Antoni, Godlewski Piotr, Sipowicz Wincenty.

Do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali:

Kazysławowicz Władysław, Świętecki Zdzisław, Hermanowicz Kazimierz.

Do Sądu Honorowego: mec. Engis Mieczysław, jako przewodniczący, dyr. Sahajski Jan i Waszkiewicz Adam.

Otwarcie sezonu nastąpi 25 kwietnia, względnie 2 maja.

Sport w kilku wierszach

Prezesem belgijskiego związku piłki nożnej został ksiądz Dechaïne. Jest to pierwszy wypadek w historii piłkarstwa, aby duchowny kierował związkiem piłkarskim.

Generalny komisarz wystawy światowej w Paryżu komunikuje, że wydział sportowy wystawy zamierza zorganizować 21 i 22 sierpnia br. na stadionie olimpijskim w Colombes wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne, które zgromadzą lekkoatletów Europy i Ameryki.

W związku z zerwaniem przez Włochy międzynarodowego spotkania piłkarskiego Francja — Włochy, wyznaczonego na dzień 11 bm. w Paryżu, Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, iż Związek Francuski wystąpił już do międzynarodowej Federacji Piłkarskiej domagając się od Włochów zwrotu kosztów, poniesionych na organizację tego spotkania.

Najlepsza angielska drużyna hokeja lodowego Wembley Lions odpuściła wczoraj do Kanady. Jak donosiliśmy w swoim czasie w Montrealu spotkają się trzy najlepsze drużyny hokejowe świata — Anglii, Stanów Zjednoczonych, Kanady.

Jest to pierwszy w historii sportu wypadek zaproszenia przez Kanadę drużyny europejskiej.

Tytuły mistrzowskie Francji w zaprawach zdobyli w kolejności wag od piórkowej do ciężkiej: Pfautes, Abramowitson, Bayle, Reley, Jourlin, Pigot, Brouazza i Houdry.

Finał piłkarski pucharu Szkocji zgraona dnia 75 tys. widzów. W meczu tym drużyna Celtic pokonała Clyde 2:0.

Trener tenisowy czeskiej drużyny Davis Cupowej, Francuz Ramillon przyjechał już do Pragi i rozpoczął trening. Ramillon trenować będzie trójkę reprezentantów czeskich — Hechta, Caske i Siby, oraz dwóch młodych graczy — Cejnara i Drobneho.

W międzynarodowych tenisowych mistrzostwach Egiptu rozegranych w Kairze, w grze pojedynczej pań zwyciężył Cramm, bijąc w finale swego rodaka Henkla 6:1, 6:2, 6:4. W finale gry pojedynczej pań Sperting pokonała Mathieun 6:2, 6:3. W grze podwójnej pań parę niemiecką Cramm — Henkel pokonała parę francuską Lesueur — Jouran 8:6, 6:1, 6:0.

Komisja bokserska New Yorku rozpatrzyła w dniu 12 bm. skargę właścicieli Madison Square Garden przeciwko Braddockowi, domagającą się wypienienia przez Braddocka kontraktu o rozegranie meczu ze Schmettem w dniu 3 czerwca, oraz o zmuszenie Braddocka do rozegrania z meczu z Louisem przed dokonaniem się poprzedniego spotkania.

Miesiąc propagandy W. F.

Plan imprez sportowych II-go tygodnia od dnia 12 kwietnia do dnia 17 kwietnia 1937 roku w okresie „Miesiąca Propagandy W.F.”.

12 kwietnia 1937 r.

Ośrodek W. F. ul. Ludwisarska 4. Godz. 10—12 — zaprawa POS. dla pań, przeprowadzi st. sierż. Klaput.

Godz. 18—19 — pokaz zaprawy L. A. prze prowadzi kpt. Żmudziński.

Godz. 20—21 — pokaz zaprawy szermierczej przeprowadzi st. sierż. Kruk.

13 kwietnia 1937 r.

Ośrodek W. F. ul. Ludwisarska 4. Godz. 11—12 — zaprawa POS. dla pań, przeprowadzi p. Mazurkiewiczówna.

Godz. 18,30—19,30 — zaprawa POS. dla pań, przeprowadzi st. sierż. Klaput.

14 kwietnia 1937 r.

Ośrodek W. F. ul. Ludwisarska 4. Godz. 17—18 — pokaz gry koszykowej, przeprowadzi p. Wojtkiewicz.

Godz. 20—21 — pokaz zaprawy szermierczej, przeprowadzi st. sierż. Kruk.

15 kwietnia 1937 r.

Miejski Ośrodek Zdrowia, ul. Wielka 46. Godz. 17—19 — zwiędzanie poradni sportowo-lekarskiej i badania, przeprowadzi mjr. dr. Gółyński.

16 kwietnia 1937 r.

Ośrodek W. F., ul. Ludwisarska 4. Godz. 18,30—19,30 — pokaz gry siatkówki żeńskiej, przeprowadzi p. Mazurkiewiczówna.

17 kwietnia 1937 r.

Ośrodek W. F. ul. Ludwisarska 4. Godz. 19—20 — pokaz gimn. sokolej żeńskiej, przeprowadzi instr. W. F. K. „Sokoła”.

Do egzaminów

przygotowuje doświadczony b. naucz. gimn. w zakresie programu nowego i dawnego typu gimn. Specjalność: polski, matematyka, fizyka, pryroda. Nauka solidna. Opłata przystępna. Zgłoszenia: do redakcji „Kurjera Wileńskiego” po godz. 7,30 wiecz. lub telefonicznie nr. 4—84, pokój 45, od godz. 11 rano do 7 wiecz.

Oryginalna zabawa na morzu

Fragment z modnej obecnie na Flory dzisie zabawy morskiej, a mianowicie grę w kości na falach morskich.

